

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvatis, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

Maivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

MEDITATIO CCCLXXXVII.

De SS. Philippo & Iacobo.

De Via ad Domum Dei.

Aspiciam illam ad cœlum viam plusquam lacteam, doctrinam & exempla Christi; referta multis, omnis ætatis hominibus præsertim Apostolis. Petam per hanc viam ambulare,

Conf. 1. In Domo Patris mei mansiones multæ sunt. Quales sint illæ mansiones, in quibus Regionibus, inter quos deliciarum agros, totum, quod delectat continent; aviditati inexplebili cordis humani sufficiensissimos; quò confluet tumor omnium affectuum meorum; ubi in Deo satiati stabilierur. O quale solstitium æviternura, ubi dilectio Deo unetur intimè, quasique incorpabitur anima, illie voluptuosa cellaria divinæ charitatis mero inebriantia, apotheca ex aromatibus humanitatis Christi, bellaria ex fructibus Passionis, mirabile pulchrum ex splendoribus Sanctorum, quod Angelica & humana omnis potentia, si conferre tur in unam scientiam, nec unico verbo verosimili explicare posset.

Conf. 2. Via ad illas mansiones est, qui dicit; Ego sum via; D. Iesus, via docendo,

via

Via exemplis praeundo, via patiendo: Nam
præ ineffabili labore, quo propter nostram
salutem fatigabatur, viam se nominat,
nihil enim viâ minâs quietum, nemo eam
non premit, quantis oneribus gravatur via,
die ac nocte ab obvijs quibusque: & Domi-
nus meus, ut me cœlo inferret homini se sub-
jecit, substravitque pedibus Iudæ: præterea
quas non ærumnas pertulit! jugo meo sup-
posuit humeros suos, meæ fami obtulit car-
nem suam, siti meæ venas suas porrexit, de-
liquijs meis substituit spiritum suum, mor-
tique meæ donavit vitam suam.

Conf. 3. Quid me felicius, quam si huic
via adhæream, quid infelicius, quam si ab ea
digrediar! Petam per merita, & intercessio-
nem sanctorum Apostolorum, & sacratissime
Eucharistiae sumptionem incorporari in vi-
am viventem, ut explicat Lyranus ad Hebr.
10. Initiativis nobis viam viventem. Christus in
Sacramento Altaris via vivens offertur, quia
ducit ad alteram vitam.

MEDITATIO CCCLXXXVIII.

De Inventione S. Crucis.

Septem Mysteria revelata à Christo

Nicodemo.

Audiam noctu loquentem Dominum Ni-
codemo, eumque mira doceptem. Pe-
tam eadem assequi,

Conf.

686 *De inventione S. Crucis.*

Conf. 1. Mysterium primum à Domino revelatum a amoris sui erga nos. *Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret,* quibus verbis aperit causam humanæ salutis, Dilectionem Patris: quia, ut ipse ait apud D. Gertrudem, bonitas mihi ingenita eligit melius. Melius autem est salvare hominem, quam perire. Decernam imitari Dominum, & amore ejus semper in omnibus eligere melius. *Sive, ut loquitur D. Bonavent. lib. 2. stimul. amor. cap. 17. Semper, & in omnibus facere, quod est magis honorificum Deo, conforme Christo, afflictivum sibi.*

2. Sincere scire volentem, docuit Dominus Deitatem suam: qui descendit de cælo Filius hominis, qui est in cælo. Quod explicat Ioannes Baptista ibidem. *Qui de cælo venit, super omnes est, seu Patri æqualis.*

3. Pandit Nativitatem spiritualem, ex aqua & spiritu. Qui hinc non renascitur, ira Dei manet super eum.

4. Docet Passionem suam, & Crucem, exaltari oportet Filium hominis. *Vt omnis, qui credit in ipso, non pereat, sed habeat vitam aeternam.* Si qui credunt in Crucifixum, non pereunt, multò minus perit, qui crucifixus est.

5. Resurrectionem suam. Crux enim Christi gloria facta est quia mors ejus est causa vitæ æternae Christo & nobis. Ergo quantum

quantum in medico est, sanare venit ægrotum, ipse se interimit, qui præcepta medici servare non vult. Quis ejus, qui non vult uti salute, miserebitur.

6. Docet ascensionem, & redditum suum ad cœlum, *Nemo ascendit ad cœlum, nisi, qui descendit de cœlo, &c.* Ut, si quis sine ueste de monte descendat, & assumptis uestimentis ascendet, idem verè, qui descendit, ascendiisse se dicitur.

7. Docet judicium. *Qui autem non credit, jam judicatus est.* Novit enim Dominus, qui ad coronam, & qui ad flāmam permaneant. *Cuique tentatio propria crux est,* inquit Dominus S. Gertrudis lib. 3. cap. 3o. Quam inventam, qui Christi sunt, ferunt. Toto affectu complectar Crucem velut clavem, unde 7. sigilla sunt aperta: Sapientia Dei Dignitas animæ. Vanitas mundi. Atrocitas inferni. Beatitas cœli. Horror culpæ. Honor virtutis. Ita D. Bonavent. apud Ludov. de Ponte. Tr. 2. cap. 14.

IVNIVS.

MEDITATIO CCCCLXXXIX.

De B. Aloysio.

De tribus prærogatiis B. Aloisij.

Aspiciam B. Aloisium angelicum primā
gratiae vocatum, omni foeda contagione
liberum,